

Hurdalssjøen rundt 2007 - av DN2TFG

Sist oppdatert lørdag 02. februar 2008

Bilder fra denne turen kan sees under galleriet!

Vi er nok blitt litt bortskjemte med at så mange kollegaer pleier å møte opp ved vår avreise, i år var det litt mannefall både bland de frammøtte å ikke minst bland mopedistene. Det er nok slik at noen mopedister har oppnådd den alder som oftest kalles "reparasjonsalderen" og med dette så stilte kun 3 mopedister til start. Men dette medførte også til at vi hadde to følgebiler til rådighet.

Ryktene om den populære mopedforeningen på Gardermoen har nok spredd seg til andre miljøer både på og rundt lufthavnen. Vi hadde på forhånd blitt forespurt fra en kollega som ønsker å være anonym, men vi kan kalle ham "Henriksen".

Denne "Henriksen" driver en forening for tohjulinger med litt større kubikktall en de vi driver med (husker dessverre ikke helt navnet på foreningen), men han var interessert å se hvordan vi la opp våre så populære turer for å så videreføre dette til egen forening. Vi var ikke snauere en at vi like så godt inviterte ham å bli med oss rundt sjøen. (jeg viste ikke at det fantes motorsyklister som var så glad i å kjøre på tomgang)

Så la vi av gårde med retning Hurdalen, vi vil gjerne rett et takk til Statens vegvesen som åpnet pengesekken i fjor å la ny asfalt fra Moreppen til Nordmokorset. Dette nye dekke medførte at vi oppnådde svimlende høy hastighet (ja - for en moped da) og om ikke lenge var vi ved Hurdalsjøens sydligste bredder og der la vi in en liten stopp. (dere kanskje lur på hvorfor vi stopper så ofte, men det er som Dr Larsen så billedlig sier det - De oppnås ikke kontakt med underkroppen lenger).

Mange er det som vil ha en del av mopedistene, en herremann som driver å lager en film om motorsykelmiljøet i Norge ønsket også noen staute mopedister på filmrullen så vi hadde avtalt å møte ham i nord enden av sjøen så her var det bare å ha videre. Og hvis jeg får si det selv (og det får jeg, for det er jo jeg som skriver) så var det en meget imponerende prosisjon med tre staute mopedister fulgt av følgebil nr:1 pyntet med Norske flagg og så en nyvasket følgebil nr:2 og deretter denne Henriksen på sin lett oversylindriserte springer.

Det er viktig å stå på godfot med lokalbefolkningen, så med lyden av smatrende flagg og motorer svingte vi opp foran "Gårder bensin og service" eller som den hetter på folkemunn -Esso'n. Her bunkret vi som vanlig de livsviktige handelsvarer (leses is og brus) som var å komme over. Vi tok en veltjent hvil på krakken og beskuet havnen der OSL's velferdsbåt i år skal ligge til kai. Helt plutselig husket jeg avtalen med denne filmskaperen som nok ventet på oss ved badeplassen. Så her var det bare å sale på og i raskt (to)-takt bega vi oss mot den tidligere nevnte badeplass.

Når vi entret området der vi hadde planlagt forlystelser og forpleining ble vi mottatt av en gladlynt skjeggete herremann som viste seg å være vår filmskaper, han ble nok tatt litt på sengen av vår raske ankomst, men vi som vært med på filmopptak før tok raskt en runde og lagde en ny ankomst som ble festet til filmen. Det ble lagd noen intervju-scener før vår filmskaper måtte haste videre og vi kunne gå tilbake til de normale forhold etter kamerat var avslått. Pylsor.... jeg har sagt det før og jeg sier det igjen pylsor er toppen av næring for turende mopedister.

Det er utrolig for en god stemning som sprer seg når lukten av grillet pylse sprer seg over området. Til og med en stresset motorsyklist med parkeringsproblemer roet seg og deltok frisk i bespisingen, en sydlig vind med storm i kastene gjorde sitt til at pylsorne ble grillet slik man ønsker dem, fis lunket i midten brent på utsiden, er det noe mer man kan ønske... jo selvfølgelig ekte cola medbrakt av Jon Henning i følgebil nr.2.

Denne motorsyklisten som fortsatt vil være anonym, vi kan vel fortsatt kalle ham Henriksen, virket litt urolig. Det er jo ikke så ofte vi mopedister omgås med disse litt kubikk glade individer. Etter litt bearbeidelse så viste det seg at han hadde ring en frende fra dette kubbikk miljøet. Om det var redsel at stå helt alene mot mopedistene inför det nært forestående foreningsmesterskapet i KMLMM (Kast Med Liten Moped Motor) som gjorde at han trengte anstand forteller ikke historien, men det viste seg at han hadde invitert riktig man når det gjaldt og kaste ting langt.

Så etter at den siste pylse var stappet ned beveget vi oss mot stranden det dette foreningsmesterskap skulle gå av stabelen. Etter noen spredte prøvekast startet mesterskapet med at Dr Larsen kastet sitt første kast på 12,4 m og satte med dette standarden for resten av mesterskapet. Reglene for KMLMM er enkle, vær deltaker har fem kast av de kastene regnes det lengste og korteste bort så regnes det ut en snitt av de gjenstående tre kast, den med høyest snitt vinner.

Intenst ble den lille mopedmotor kastet bortover stranden, det oppnåddes 10,4 , 11,9 og 10 m kast den desidert råest var denne sent ankomne motorsyklist med navnet Jarle Kristiseter han smelte til med 14,7 m på det femte og siste kast en imponerende lengde. Undertegnede trakk seg så tilbake for å finregne på resultatet mens resten av deltakerne ryddet området etter oss.

Så var tiden kommet for premieutdeling og undertegnede kunne kunngjøre at plasseringen ble slik:

- plass Jarle Kristiseter - Kawasaki Z1300 Club Norway - 13,6 meter
- plass Dr Larsen - Det nye Gardermoen 2-takt forening - 12,2 meter
- plass Presidenten - Det nye Gardermoen 2-takt forening - 11,8 meter
- plass Formannen Helge Dervo - Kawasaki Z1300 Club Norway - 11,79 meter

Etter vi var ferdig med premie utdelingen så ble undertegnede overrekt klubbskjorten fra klubben til motorsyklistene som var med på turen, de presiserte at de aldri før hadde vært så nære innpå mopedistene og at det var en ære at få delta i dette flotte utropet.

Følgebil nr.1 hadde stått litt lenge så den trengte en dråpa drivstoff rett i gassar'n og etter de startet den så fint, vi satte oss i sakte bevegelse og da mener jeg sakte for nå hadde pylsorne i vår mage gitt en ekstra tyngde vi kunne vært for uten. Det er en ganske drøy stigning oppover fra badeplassen og med den hastigheten vi oppnådde (ca 12 km/h) var det ikke noe problem å samle mange å fine synsinntrykk etter veien. Jeg opplevde å ha en humle flygendes foran meg så en flott naturopplevelse var det.

Men når man har klart å reke seg opp på toppen, så er det bare å klemme seg godt ned mot tanken, ja så nære som er mulig med den naturlige airbag som kroppen har skapt tillater. Og i denne positur lar vi nedoverbakkene mot Eidsvoll Verk skape en sugende fartsopplevelse.

For første gangen i foreningens historie skulle vi legge inn et hjemme-hos-besøk til en kollega som har sin bopel på Eidsvoll Verk (Heretter i fortellingen vil vi benytte betegnelsen Verket på Eidsvoll Verk) Vi hadde fått en adresse og en vag vei beskrivelse på hvor denne kollega skulle befinne seg. Her var alt satt i stand for vår ankomst, huset var pyntet, terrassen nybeiset og flotte blomsteroppsatser hvor en vi så. Og når vi kom inn ble vi om en mer imponert over dette så flott dekkede bord med fin porselenet og finsølvet fremsatt for sakens anledning, med en følelse av å ha trådd in i tv programmet "herskkelig" satte vi oss til bords. Her ble vi så servert nyplukkede jordbær med is og alle tilbehør som tenkes kan, for et måltid. Og i en så god stemning var det lett og tenke tilbake på tidligere mopedturer og nå kom historiene som perler på en snor. Det er alltid vanskelig å bryte opp fra et så godt lag men turen var jo ikke over. Vi måtte også ta oss gjennom skogen og over til Gardermoen.

Å ja, dere lurer sikkert på hvem denne kollegaen er som åpner sitt hjem for turende mopedister med følge. Det er selvfølgelig Eli Nerbø eller bedre kjent som "moped quiz queen" i mopedkretser. Og det var ikke vanskelig å finne veien for med vaiende flagg ønsket Eli og Tonje oss velkomne til Verket. Og for en mottakelse her lar jeg noen linjer stå uskrevet for å vise min målløshet.

-

.

Så la vi ut på den siste etappen mot Gardermoen. Vinden hadde løyet og solen varmet når vi la kilometer etter kilometer bak oss. Deretter var vi tilbake på Gardermoen, 6 timer etter vi la ut på turen. Klokken går jo som kjent raskt når man har det gøy og denne turen var ikke noe unntak. Imponerende var disse to motorsyklistene som fulgte oss hele veien og som nå avtakket og forsvant ut på sine flotte maskiner.

.

Igjen sto tre mopedister og en følgebil og var skjønt enig om at dette var like bra som å være på tur med gamle foreningen. Og med Dr Larsen ord på parkeringsplassen avslutter jeg fortellingen - "i dag er en god dag å være mopedist".

.

Med på turen var som følger:

Presidenten - Svithun Corvette 390 AMO

Dr Larsen - Puch VS 50

Hr Vikersveen - Puch VS 50

Hr Stensjøen - Følgebil - Mercedes (170 S 1951 modell)

Jon Henning Kristoffersen - Følgebil - Toyota Landcruiser

Helge "Henriksen" Dervo - Kawasaki ZG1300 (Lånt ZG av KZCN-medlem Wilfred Lerberg)

Jarle Kristiseter - Kawasaki KZ 1300

.

Jeg må samtidig benytte sjansen å takke de fremmøtte ved vår avreise, en spesiell takk til Eli og Tonje som lagde i stand en så flott arrangement på Verket (Eidsvoll Verk).

.

Gardermoen 24. mai 2007
President for Det nye Gardermoen 2-takt forening
John A Nyborg